

Pol

■ La paraula *alternatiu* està massa utilitzada, fins i tot desgastada. Però estic convençut que això passa si la paraula o concepte no la segueix una praxi, una acció que es pugui avaluar en grup, col·lectivament.

Em sembla que fa dos caps de setmana es va produir una simbiosi poc freqüent, almenys en la meua modesta experiència, a Sant Pol, concretament al Parc de Can Villa, un espai públic i social que va ser ocupat per la proposta d'un grup d'homes i dones del municipi que creuen que es poden fer coses *alternatives* interessants.

D'una banda el mercat d'artesanania, per si mateixa una forma de subsistència alternativa; d'una altra, ONG i col·lectius que proposen alternatives a problemes existents en temes com l'ecologia, la mili, la solidaritat...; una zona on conèixer què són algunes medicines complementàries, activitats per a nens, conferències i col·loquis per als més intel·lectuals. Moltes coses per la gent que estava al càrrec de tot. Però, *eureka*, l'energia, el caliu que es respirava, que circulaven entre els arbres, a la gespa del parc, eren perfectes, agradables i equilibrats.

A Sant Pol va tenir lloc una activitat alternativa, i espero que es faci extensiva i s'encomani a uns quants de cada poble de la comarca, i així sigui més comú tenir alternatives a l'abast. / ÀNGEL SÁNCHEZ i MARTÍNEZ. Pineda de Mar (Maresme).

Cal que El Punt informi dels vídeos de lloguer

■ Ara deu fer gairebé un any que sóc subscriptor d'El Punt i en sóc client des del principi, i continuo veient que els criteris d'atenció als lectors quant a informació de cinemes, llibres, discs, programació de les cadenes... con-

tinuen sent tan parcials com passa a tots els altres diaris.

En aquestes seccions hi manca la informació de les novetats en vídeo, tant en la seva versió de lloguer (és a dir les pel·lícules noves de les quals disposen els videoclubs) com també de les cintes de venda que es poden trobar en altres establiments.

Si calculéssim les xifres en persones i volum de negoci que genera aquest sector, setmana rere setmana, en tota la comarca en concepte de lloguer i venda de pel·lícules, tindriem una gran sorpresa, ja que sobrepassen amb es-

crèix les d'altres elements d'oci dels quals, dia a dia, se'ns informa en aquest diari i que a molts no ens interessaven gens ni mica.

¿Per què aquesta discriminació als usuaris del diari que també ens agrada veure cinema a casa, en el moment i de la manera que volem, i que ens agradaria saber quina pel·lícula hem de triar i que per això anem als videoclubs?

Espero que en un futur ben proper El Punt sigui el primer diari a oferir aquest servei d'una forma seriosa i acurada. / JOSEP COMA PRUNA. Argentona (Maresme).

La violència no es pot justificar en cap cas

■ No voldria, amb aquestes reflexions, que se'm malinterpretés, però sincerament, m'és igual. Escric això perquè penso que he de comunicar la meua ràbia, sigui o no compartida. De petita tenia malsons, sovint somiava amb la guerra, em sentia força incòmoda, desagradablement incòmoda; potser perquè els meus grans explicaven incansables els esdeveniments patits a la guerra civil.

He crescut, com d'altra gent de la meua generació, lluitant sem-

pre he procurat que fos pacífica i així intento ara transmetre-ho als meus fills.

Des de fa tretze anys, tenim una botiga al barri del Raval. Seguint la filosofia de no-violència, si pregunteu al veïnat, us diran que no venem ni publicacions de temàtica violenta, com ara caça, pesca, braus, armes, etc., ni, és clar, cap tipus de joguina bèl·lica. Sempre hem estat en contra de la violència, vingui d'on vingui.

Tot aquest rotllo que us explico crec que serveix d'introducció per poder manifestar la meua indignació vers els esdeveniments viscuts setmanes enrere.

Des d'aquestes lletres vull expressar el meu condol als familiars que han perdut absurdament un ésser estimat. Però la meua indignació és pel fet de veure la manipulació popular exercida pels mitjans de comunicació, utilitzant aquestes morts.

Em pregunto, ¿per què no sentim el mateix per les persones mortes per la guerra arreu del món? ¿Per què no sentim el mateix vers els milions de nens afamats i que moren inexplicablement per culpa d'uns assassins que declaren uns conflictes bèl·lics aliens?

¿Per què no sentim el mateix pels assassinats a la carretera, executats pels que tenen a les seves mans un arma legal (de molts tipus i colors)?

¿Per què no sentim el mateix per les dones, nens i nenes violats i maltractats?

¿Per què no sentim el mateix vers els apallissats, torturats i morts per motius de raça?

Caldria que els professionals de la comunicació fossin veritablement lleials a la seva professió i reflexionessin sobre el que han vessat damunt la població.

¿Per què una mort mereix una atenció diferent de la de qualsevol de les mils que cada dia succeeixen al nostre voltant? / MAR AUBESO RULL. Santa Coloma de Gramenet (Barcelona).

LA PUNXA D'EN JAP

